

Csillag Tamás

Zivatar

Tombol a forró, alföldi délután,
ingem – az élet – gombolva tágra.
A napfény átszédül a pupillán:
minden támpont alulexponálva.

Az ég kontúrai sötétek, a
déli nyugalomban elhal a zaj.
Átvillog mindenem ez a néma,
szívet vakuzó, száraz zivatar.

Ha szabad, ha részeg

Téged nem láthat már senki
se igazabban, se szebben.
Ha kellene, rád vallanék,
lobogsz fakó íriszemben.

Átlátok mindenem – rajtad,
ha szabad vagyok, ha részeg.
Éjszakák: kamra-sötétek,
és töröttek az egészek.

Amikor egyformák voltunk,
minket összezárt ez a nyár.
Elváló levélen lépve
az ősz külön-külön talál.